

Mary Poppins

L'autora és Pamela Lyndon Travers. És australiana, de pares irlandesos. Als disset anys va anar a viure a Berlín. Ella tenia una veïna que sempre anava amb paraigües i així es va inspirar per escriure aquest llibre.

Crec que per el nom del mateix, ja us podeu fer una idea de que tracta. M'ha resultat fàcil de comprendre, he aconseguit adquirir força vocabulari nou. Està dirigit al públic infantil per això als companys que siguin pares, s'el recomano com a lectura pel seus fills, es divertiran, ja que hi ha moltes històries màgiques i disparatades.

El meu resum

Aquesta història va passar fa molt de temps a Londres, a la casa on vivien la família Banks, amb els seus fills grans Jane i Michael, els protagonistes d'aquesta història i els seus fills petits John i Bàrbara que eren bessons.

La mainadera que cuidava els nens, se n'hi havia anat de sobte sense dir res. Als pares calia trobar una altra urgentment, i així van posar un anunci al diari. Un dia molt fred i que bufava un fort vent de l'est, els nens miraven per la finestra i van veure una dona a la porta principal de la seva casa.

Ella era primeta i elegant. Tenia cabells negres i llunts i uns ulls blaus molt alegres i portava una gran bossa a la mà. També un paraigües. Aquesta noia era la nova mainadera de Jane i Michael. El seu nom era Mary Poppins

Després de conèixer els nens, Mary Poppins no ho dubto i va decidir quedar-se a la casa, i tots van estar molt contents d'haver trobat una mainadera tan de pressa.

Els nens van veure que la gran bossa que portava Mary Poppins era molt buida, però va començar a treure'n coses: un davantal, sabó, un raspall de dents i els nens estaven molt sorpreses.

Mary Poppins continuava buscant i traient coses de la borsa y els nens pensaven que aquella mainadera era màgica!

Ella deia "em quedaré fins que el vent bufi d'una altra direcció. Tots estaven molt contents amb ella. Els pares parlaven amb tothom de la mainadera tan moderna que tenien. També estaven contentes la cuinera i la cambrera i fins el jardiner. Mary havia arribat la felicitat a la casa.

Durant la seva estada a la mateixa, sorgeixen moltes històries màgiques i sorprenents que deixaven als nens perplexos i s'ho passaven genial amb ella.

Si es portaven malament, ella els explicava les seves històries, perquè acabessin portant bè.

Fins va arribar la primavera i el vent va canviar, ara ve de l'oest!

L'ambient a la casa era tràquil i Michael de sobte es troba amb la brúixola que portava sempre Mary Poppins i mai volia deixar-la als nens.

Però el dia va continuar tràquil i els germans no li van donar importància.

Després de sopar Mary es despedia d'ells per anar al llit com feien cada dia, però havia

alguna cosa que tenia als nens intranquils.

De sobta van sentir el cop de la porta de l' entrada principal. Es van mirar angoixats i van correr a mirar per la finestra.

Mary Poppins estava davant de la porta, portava la seva bossa en una mà i el paraigües en l'altra. Ella somreia. Va obrir el paraigua i el vent va inflar ell mateix. Deixa de tocar els peus al terra i va començar a pujar i pujar.

Els nens li cridaren que si us plau no s' en vagi. Jane diu a Michael que quan la van conèixer va dir que el dia que canviés el vent aniria.

Tornen al llit i es troben amb un retrat de Mary Poppins i una nota que deia: la brúixola es un regal pel Michael , per tant el retrat és per tu, Jane. Al final de la nota un.... Tornaré....

De manera que els nens van dormir feliços pensant que Mary sempre complia amb la seva paraula i que algún dia tornarien a veure la seva mainadera màgica!

Eva M. Berbel Rodríguez